

ναστροφάς, ἕκαστος θέλει ἔχει εὐχαρίστησιν νὰ ἔχη σχέσεις μετὰ σοῦ.

ΗΉ'. Ἐάν ἦσαι εὐθύς καὶ τίμιος, ὅλοι θέλουσι σὲ ἐμπιστεύεσθαι, καὶ ὁ λόγος σου μόνον θέλει σοῦ διευκολύνει πᾶσαν ὑπόθεσιν μᾶλλον, ἢ τὰ ἔγγραφα ὄλων τῶν συμβολαιογράφων.

ΙΘ'. Ὄταν λάβῃς οἰκιακὴν τινα ἀνησυχίαν, κάλυψον αὐτὴν ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς σιωπῆς, καὶ ἂν τυχὸν διαφανῇ μέρος τι αὐτῆς, ἐπιδείκνυε πρὸς τοὺς ἔξω σεμνὴν τινα φαιδρότητα· διότι διὰ τούτου μόνου τοῦ τρόπου ἐμπορεῖς νὰ κατορθώσῃς νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι ἡ περὶ τοιούτων δυσαρρεσκείων διασπαρεῖσα φήμη εἶναι ψευδῆς, ἢ ὅτι αἱ δυσαρρεσκείαι αὗται δὲν εἶναι κἄν ἄξιαι τῆς προσοχῆς σου.

Κ'. Δὲν θέλεις ἔχει μεγαλύτερους ἐχθρούς, παρὰ τὰ πάθη σου, ἂν παραδοθῆς εἰς αὐτὰ.

ΚΑ'. Ἰποδέχου τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους σου μετὰ φαιδρῶ καὶ διαγελῶντος προσώπου· διότι ἂν τοὺς ὑποδέχῃσαι κατ' ἄλλον τρόπον, θέλεις στερηθῆ τὴν χαρὰν τοῦ νὰ βλέπῃς αὐτούς.

ΚΒ'. Μὴν ἐμπιστεύεσαι, εἰμὴ εἰς τοὺς διαλάμποντας κατὰ τὴν ἰκανότητα, τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν χρηστότητα, καὶ νόμιζε αὐτούς ὡς μόνους ἰκανοὺς ἀστέρας νὰ διασκεδάσωσι τὰ νέφη, τὰ ὁποῖα αἱ περιπέτειαι τοῦ βίου θέλουσιν ἐπικωρῆσαι ἐπὶ τῶν διαφορῶν περιστατικῶν τῆς ζωῆς σου.

ΚΓ'. Τὸ ἀπέριττον περὶ τὰ ἐπιπλα, τὰ σκεῦη καὶ τοὺς λόγους σου θέλει σὲ δείξει, ὅτι ἔχεις τακτικὸν νοῦν καὶ μετριοπαθῆ καρδίαν.

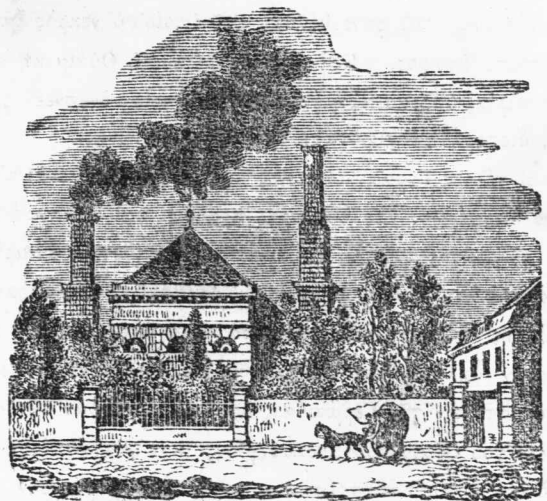
ΚΔ'. Ἡ κακὴ διαγωγή τινος συνίσταται μᾶλλον εἰς τὰ μὴ φαινόμενα αὐτῆς, παρὰ εἰς τὰ φανερά· ἂς σὲ χρησιμεύσῃ ἡ παροῦσα συμβουλή, καὶ μὴν ἔχῃς πεποιθῆσιν εἰς ἐξωτερικὰς ἀπατηλὰς ἐπιδείξεις· διότι αὗται ταχέως ἢ βραδέως δύνανται νὰ σὲ ἀποκαλύψωσι καὶ νὰ σὲ καταδείξωσιν, ὁποῖος ἡδύνασο νὰ ἦσαι. (ἀκολουθεῖ.)

Η ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΚΩΜΗΝ ΣΑΙΛΛΩ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΣ ΑΝΤΑΙΑ.

Μεταξὺ τῶν διαφορῶν δημοσίων καταστημάτων, τῶν ἀφορώντων τὴν ὑγίαν τῶν πόλεων, τὸ ἀναγκαιότερον, ἴσως δὲ καὶ τὸ δυσκολώτερον, εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ εἰς τὸν διαμερισμὸν τῶν ὑδάτων ἀναλογία καὶ δαψίλεια αὐτῶν. Δὲν ἀρκεῖ ἐσθαίως τὸ νὰ κεῖται ἡ πόλις ἐπὶ τῆς ὄχθης ποταμοῦ, ἀλλ' εἶναι πρὸς τούτοις ἀνάγκη νὰ δύ-

ναται τὸ ὕδωρ νὰ διαδίδηται εὐκόλως καὶ ἀφθόνως εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη, εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς, καὶ σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς οἰκίας.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐπὶ τοσοῦτον ἡσθάνοντο οἱ ἀρχαῖοι ὥστε ἂν καὶ στερημένοι τῶν μετὰ ταῦτα πρὸς τοῦτο ἀνακαλυφθέντων ἰσχυρῶν ὑδραυλικῶν μέσων, κατετρύχοντο ὅμως εἰς ἐπιμόχθους ἐργασίας πρὸς μετακόμισιν τοῦ ὕδατος ἐντὸς τῶν πόλεων· διότι διακόπτοντες τὸν ῥοῦν τῶν ἀπὸ τὰ ὄρη καταρρέοντων χειμάρρων, ἐνέκλειον τὰ ὕδατα εἰς ὑπογείους ὀχετοὺς καὶ, διὰ νὰ τὰ διαβιβάσωσι διὰ τῶν κοιλάδων, κατεσκευάζον ὑπερμεγέθει καὶ μεγαλοπρεπεῖς ὑδραγωγούς, οἵτινες μετέφερον αὐτὰ μετεώρως, μέχρις οὗ εὕρισκον γῆν κατωφεροῦς ἐπιφανείας. Τὰ δὲ μεγαλοπρεπῆ ταῦτα ἔργα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν μνημεῖα, ἀνήγειρον ἔχι μόνον ἐντὸς τῶν ἰδίων αὐτῶν πόλεων, ἀλλὰ πανταχοῦ, ὅπου ἐξέτεινον τὴν πολιτικὴν αὐτῶν δύναμιν. Μεταχειρίζοντο μάλιστα τοῦτο ὡς μυστηριώδες μέσον πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς διατηρήσεως τῶν κατακτήσεων αὐτῶν· διότι ἐπιδαψιλεύοντες εἰς τοὺς ἡττημένους λαοὺς ὅλα τοῦ πολιτισμοῦ τὰ ἀγαθὰ, εἴκλυνον διὰ τῆς μεγαλοδορίας ταύτης τὴν εὐνοίαν αὐτῶν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἀπατῶνται ἀκόμη μέχρι σήμερον πολλὰ τοιαῦτα Ῥωμαϊκὰ ἔργα· διότι τοσοῦτον θαυμασιῶς ἦσαν κατεσκευασμένα, ὥστε ἀντέσχον εἰς τὸν πανδαμάτορα χρόνον, καὶ εἰς τὴν τὰ πάντα φθίρουσιν ὑγρασίαν τοῦ Γαλλικοῦ κλίματος.

Ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν ὁ ἐφευρετικὸς νοῦς τῶν ἀνθρώπων κατώρθωσεν ἀντὶ τῶν κολοσσαίων ἐκεῖνων ἔργων, νὰ μεταχειρισθῆ τὰς μηχανάς· παραδείγ-

μα δὲ τοῦτου ὑπάρχει ἡ ἐν Παρισίοις περίφημος μηχανὴ τοῦ Μαριῶ, ἣτις ἐχρησίμευσεν εἰς τὸ νὰ ὑψώσῃ τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ Σηκουάνα ὑπὲρ τὸ ὕψος τοῦ χωρίου Λουκιανῆς, διὰ νὰ τὰ μεταφέρῃ ἐκεῖθεν εἰς τὰς Βερσαλλίας.

Ἡ μηχανὴ αὕτη ὑπῆρξε τρόπον τινὰ ἡ συγχώνευσις τῶν ἀρχαίων ἰδεῶν μετὰ τοῦ νέου συστήματος· διότι παριστᾷ τὴν συνένωσιν μηχανῆς καὶ ὑδραγωγείου. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ὅμως δὲν ἔχομεν ποσῶς ἀνάγκην ἐργασιῶν τοσοῦτον ἐπιμύχθων καὶ μέσων τοσοῦτον πολυπλόκων· ὁ ἀτμὸς κατέστη ἤδη ἐλατήριον ἰσχυρώτατον, δυνάμενον νὰ ὠθήσῃ τὰ ὕδατα μετὰ τοσαύτης δυνάμεως, ὥστε νὰ τὰ ὑψώσῃ ὑπὲρ τοὺς ὑψηλοτέρους γηλόφους, καὶ τοιοῦτοτρόπως μετὰ ὀλίγης δαπάνης νὰ προμηθεύσῃ ὕδωρ ἄφθονον εἰς ὅλας τὰς πόλεις, πλησίον τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι πηγαὶ ὕδατος.

Τοιαύτη μηχανὴ ἐφάνη κατὰ πρῶτον ἐν Παρισίοις, καὶ σώζεται ἀκόμη μέχρι σήμερον πλησίον τοῦ ποταμοῦ Σηκουάνα, παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ χωρίου Σαίλλῶ. Ἰπὸ γειοῦ διώρυξ ἔχουσα πλάτος ἐν Γαλλικῶν μέτρον δέχεται τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ τοῦτου, μηχανικαὶ δὲ ἀντλίας, κινούμεναι ὑπὸ τοῦ ἀτμοῦ, ἔλκουσι τὸ ὕδωρ εἰς 140 Γαλλικῶν ποδῶν ὕψος, καὶ μεταβιβάζουσιν αὐτὸ εἰς ὑπερμεγέθεις δεξαμενάς. Ἐκεῖθεν δὲ μετάλλινός τις σωλὴν, ἔχων διάμετρον ἐνὸς Γαλλικοῦ ποδός, διέρχεται ὑπὸ τὴν ὁδὸν τοῦ προαστίου τοῦ Ἁγίου Ὠνώριου (Saint Honore), ἐκτείνεται παρ' ὅλον τὸ προτείχισμα μέχρι τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου (Saint Antoine), καὶ διαιρεῖται εἰς διαφόρους κλάδους, οἵτινες διυδεύουσι τὰς κυριωτέρας ὁδοὺς, καὶ χορηγοῦσιν ὕδωρ ἄφθονον εἰς ὅλας τὰς κατὰ τὴν δίοδον αὐτῶν εὐρισκομένας θύσεις.

Κατὰ τὸ 1781, ὅτε αἱ ἀτμοκίνητοι μηχαναὶ ἦσαν σχεδὸν ἄγνωστοι καὶ μακρὰν τῆς τελειοποιήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἐφθασαν, κατὰ τὴν ἐποχὴν λέγομεν, ταύτην ἐγένεν ἡ πρώτη ἀπόπειρα τῆς ἀτμοκίνητου ἀντλίας τῆς κώμης Σαίλλῶ ἐνώπιον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀστυνομίας, καὶ παρόντος πλήθους λαοῦ· μολοντί δὲ ἕκτοτε εἶχεν ἐπιτύχει ἐντελῶς, μόλις ὅμως κατὰ τὸν Ἰούλιον μῆνα τοῦ ἀκολούθου ἔτους ἡ ῥηθῆσα ἀντλία ἠδυνήθη νὰ μεταβιβάσῃ τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πόλεως.

Νομίζομεν περιττὸν ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι ἐκ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀτμοκίνητος ἀντλία, τῆς ὁποίας ἔχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν εἰκονογραφίαν, ἀνεσώθη πηλλᾶκις καὶ καθ' ἑκάστην σχεδὸν τελειοποιεῖται.

ΠΕΡΙ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΙΑΣ.

Τὰ μὲν ἐντὸς τῶν δρυμόνων διατιθέμενα ἄγρια θηρία φεῖδονται τῶν ὁμοφύλων· ἂν δὲ στενοχωρηθέντα ὑπὸ λιμοῦ ὀρμήσασί ποτε κατ' ἀλλήλων, ἀπέχουσιν ὅμως τῆς σαρκὸς αὐτῶν· ὁ δὲ ἄνθρωπος, μόνος ὁ ἄνθρωπος ἐξετραχλήσθη εἰς τὴν ἀποτρόπαιον καὶ φρικαλέαν ταύτην πράξιν, τῆς ὁποίας ἡ χρῆσις ἀπαντᾷται δυστυχῶς παρὰ πολλοῖς τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἐθνῶν.

Ἄν δὲ καὶ δυνάμεθα νὰ υποθέσωμεν τὰ μὲν περὶ Κρόνου παρὰ τοῖς Ἀρχαίοις Ἕλλησι μυθολογούμενα θρησκευτικῆν τινὰ ἀλληγορίαν, τὰ δὲ περὶ Πολυφῆμου, μυθῶδες ἐπεισόδιον ποιήματος, ἀλλ' ὅμως ἐκ πολλῶν ἄλλων τεκμηρίων (α), καὶ ἐξ αὐτῆς προσέτι τῆς ψυχρᾶς ἀδιαφορίας, διὰ τῆς ὁποίας αἱ ἀνθρωποφαγαί αὗται ἀναφέρονται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, πειθόμεθα, ὅτι ἡ βδελυρὰ αὕτη πράξις ὑπῆρχε συνήθης εἰς πολλὰ τῶν ἐθνῶν τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ὡς κατὰ δυστυχίαν εὐρέθη συνηθεστάτη καὶ εἰς οὐκ ὀλίγα ἐκ τῶν τοῦ νέου καὶ τοῦ νεωτάτου.

Καὶ ὁ μὲν Ἡρόδοτος ἀναφέρει ῥητῶς, ὅτι οἱ Μασσαγέται, κατακλύπτοντες τὸν γηράσαντα αὐτῶν συγγενῆ, καὶ βράζοντες μετ' ἄλλων κρεάτων, τρώγουσι μετὰ μεγίστης ἡδονῆς τὰς σάρκας αὐτοῦ· ὅταν δὲ τις αὐτῶν νοσήσας ἀποθάνῃ, νομίζουσι μεγάλην συμφορὰν τὸ ὅτι δὲν ἤξιωθη νὰ φαγῶθῃ (β)· καὶ ἀλλαχοῦ (γ) δὲ ὁ αὐτὸς ἱστορικὸς διηγεῖται περὶ Παδαίων, Ἰνδικῶν ἔθνους, ὅτι, ὅταν τις τῶν συγγενῶν αὐτῶν ἀρρώσθη, εἰμὲν εἶναι ἀνὴρ, οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ ἄνδρες ἀποκτείναντες τρώγουσιν αὐτὸν, εἰδὲ ὁ ἀσθενὴς εἶναι γυνή, τότε αὐτὰ αἱ γυναῖκες ἐκτελοῦσι τὴν πράξιν ταύτην. Ματαίως δὲ ὁ ἀσθενὴς προφασίζεται, ὅτι δὲν εὐρίσκειται ποσῶς εἰς κίνδυνον θανάτου· διότι οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, φοβούμενοι μὴν ἀποθάνῃ, σπεύδουσι ν' ἀποκτείνωσιν αὐτὸν λέγοντες, ὅτι ἡ νόσος τῆκε καὶ διαφθείρει τὰς σάρκας. Ὁ αὐτὸς δὲ Ἡρόδοτος

(α) Ὁ Πλούταρχος ἐν βίῳ Θεμιστοκλέους διηγεῖται, ὅτι πρὸ τῆς ἐν Σαλαμῆνι ναυμαχίας, οἱ Ἕλληνες αἰχμαλωτίσαντες τρεῖς ἀνεψιούς τοῦ Μεγάλου Βασιλέως προσένεγκαν αὐτοὺς θυσίαν εἰς τὸν Ὠμπερὸν Διόνυσον, ὅπερ ἐστὶ τὸν τρώγοντα ὠμὰ κρέατα. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ὀμπρος μεταχειρίζεται καὶ εἰς μεταξὺ ἡρώων ἀπειλὰς καὶ ἀλλαχοῦ τὴν φράσιν «ὠμὸν βιβρωσκειν» ταῦτα δὲ οὐδὲν ἄλλο εὐβαίως σημαίνουσιν, εἰμὴ τὴν ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ παρ' Ἕλλησι μὴ ἄγνωστον ἀνθρωποφαγίαν.

(β) Βιβλ. Α. §. 216.

(γ) Βιβλ. Γ. §. 99.